

ת"פ 35296/08/20 - מדינת ישראל נגד שלמה מרימי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 35296-08-20 מדינת ישראל נ' מרימי(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן תביעות ירושלים

המאשימה

נגד
שלמה מרימי (עציר)
ע"י ב"כ עוה"ד ארז בר צבי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום המתוקן

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 26.2.2019, עוכב הנאשם בגין תלונה על גניבה מחנות. לאחר הבאתו לתחנת המשטרה, נשאל הנאשם על ידי אחד השוטרים, האם יש לו משהו שלא צריך להיות. הנאשם ענה "כן, סכין, תיזהרו שלא אחתוך אתכם". בחיפוש בשקית שהייתה ברשות הנאשם, נמצאה סכין יפנית מתקבעת. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מהלך הדיון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, ללא הסכמה עונשית.

ראיות לעונש

לנאשם 17 הרשעות קודמות בעבירות סמים, אלימות ורכוש והוא ריצה מאסרים רבים לאורך השנים. עבירת האלימות האחרונה משנת 2015, כאשר העבירות האחרונות לאחריה הן עבירות רכוש.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה הדגישה את חומרת העבירה בנסיבותיה, ועתרה למאסר ברף גבוה של מתחם נטען שבין 3 ל-15

עמוד 1

חודשים, קנס והתחייבות.

מאידך, הסניגור ביקש להסתפק בענישה צופת פני עתיד, ועמד על נסיבותיו של הנאשם.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - החזקת סכין או אגרופן היא עבירת פשע שהעונש המירבי הקבוע בצדה הוא 5 שנות מאסר. הדבר משקף את החומרה שבה ראה המחוקק עצם החזקתה של סכין שלא למטרה כשרה מחוץ לבית או לחצרים, באשר פוטנציאל הנזק לגוף ולנפש בלתי ניתן לשיעור. מעבר לכך, בית המשפט העליון עמד לא אחת על הסיכון הגלום בעבירה זו, בשל היות הסכין כלי משחית שתחילת אחזקתו, סופה בשימוש בו, חלילה. ר' למשל: רע"פ 40790/10 ג'בשה נ' מ"י (מיום 23.8.2010).

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת - הנאשם נשא את הסכין על גופו וזה נמצא במהלך חיפוש בתחנת המשטרה, כשבפועל הנאשם איים על השוטרים כי ישתמש נגדם בסכין. הנאשם אדם בוגר שהיה צריך להימנע מביצוע המעשה ולו האחריות הבלעדית לביצועו. על פוטנציאל הנזק מעבירה של החזקת סכין עמדתי לעיל. יחד עם זאת, נדמה כי נסיבות ביצוע העבירה מלמדות על מניע תמוה ולא רציונלי להתנהגותו של הנאשם, וייתכן שהדבר נבע ממצבו הקוגניטיבי באותה עת.

מדיניות הענישה הנוהגת - ניתן למצוא ענישה מגוונת החל מהטלת של"צ דרך מאסר בעבודות שירות, וכלה במאסר ממש. מפנה לרע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מ"י** (27.6.2012), שם נדונה עצם האפשרות של בחינת ביטול הרשעה בעבירה מסוג זה. בע"פ (י-ם) 2272-06-18 **כהן נ' מ"י** (מיום 21.5.2019) קבע בית המשפט כי ניתן להתחיל את מתחם הענישה בשל"ץ ולא בעבודות שירות, והטיל 200 שעות של"ץ ומאסר מותנה על אותו נאשם. לעומת זאת ברע"פ 3676/15 **מחאג'נה נ' מ"י** (מיום 8.6.2015) אושר עונש של שישה חודשי מאסר למרות שנשקלה אפשרות של הטלת עבודות שירות, בנסיבות חמורות ממקורו, של מציאת סכין בכלא. שם אושר מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר.

מתחם הענישה - לפיכך, בנסיבות העניין מתחם הענישה יעמוד על מס' ימי מאסר ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם כבן 50, שלחובתו רישום פלילי מכביד. הנאשם הודה וחסך מזמנו של בית המשפט ובכך קיבל אחריות למעשים, והוא מקווה להתקבל למסגרת שיקומית שתוכל לטפל בתחלואיו השונים. הסניגור טען למצב אישי מורכב של הנאשם הסובל, כנטען מתחלואה כפולה, הן נפשית והן התמכרותית. לא הוצגו מסמכים בהקשר זה, ואולם ניתן להתרשם מן הנאשם באופן בלתי אמצעי ממצבו.

המיקום במתחם - נוכח האמור, יש למקם את הנאשם עד לאמצע המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חודשיים מאסר בפועל בחפיפה מלאה לימי מאסרו הנוכחי אותו מרצה כעת, כך שלא תיתוסף תקופת מאסר למאסרו הנוכחי - החלטתי לחפוף את תקופת המאסר, וזאת על-מנת לאפשר לנאשם להשתלב בטיפול המיוחל ב"קרית שלמה" כעולה מדבריו;
- ב. 6 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע, וזאת בתוך שנתיים מיום שחרורו;
- ג. התחייבות בסך 3,000 ₪ שלא לעבור את העבירה בה הורשעה הנאשם בתוך שנתיים מיום שחרורו. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת המוצגים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח אייר תשפ"א, 10 מאי 2021, במעמד הצדדים.